

Ἡμερολόγιον

Ἄριθ. 39.

Ἐκδίδεται
ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ = ΤΕΤΑΡΤΗ
31 Ὀκτωβρίου 1879.

Ἔτος Ζ΄.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΔΟΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἔτη. δρ. 14. Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. 20
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Κ. ΠΑΠΑΞΠΥΡΙΔΗΣ καὶ Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.

Δι' ἕκαστον σελ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πιπραδιώτου. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ἀξιοθρηνητὸς κατάστασις.

Ἡ πολιτικὴ ἀβελτηρία καὶ ἐξαχρείωσις περιήγαγε τὸ ἔθνος εἰς κατάστασιν ἀξιοθρηνητὸν ἑσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς. Μεγάλῃ δὲ ἀπαιτεῖται δεξιότης καὶ νοῦς ἐξοχὸς μετὰ φιλοπατρίας καὶ θελήσεως ἰσχυρᾶς, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἀναστρίψῃ τὴν πρὸς τὰ κακὰ ἀνάθεκτον τῶν φατριῶν τάσιν καὶ σώσῃ τὸ ἔθνος, εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου εὐρισκόμενον.

Ἡ συγκοινωνία, ἣτις εἶνε τὸ ἀληθὲς γνώρισμα παντὸς πεπολιτισμένου ἔθνους, εὐρίσκειται παρ' ἡμῖν εἰς τὴν αὐτὴν, ἵνα μὴ εἴπωμεν χεῖρονα κατάστασιν, εἰς τὴν ὅποιαν ἦτο καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας. Οἱ δυστυχεῖς ἀγρόται, μεταβαίνοντες εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν, πνίγονται ἐν τοῖς χειμάρροις. Ἄδύνατον δὲ εἶνε νὰ μεταβῇ τις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐν καιρῷ χειμῶνος, χάριν τῶν ὑποθέσεών του.

Ὅστε ἡ ὁδοποιεῖ εἶχει προχωρήσει τὸ παράπαν, οὔτε γέφυρά τις κατασκευάσθη, οὔδ' ἄλλο τι συντελοῦν εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὸ εὐκόλον τῆς συγκοινωνίας. Τὰ δὲ διὰ τὴν ὁδοποιεῖν συναγόμενα χρήματα νοσφίζονται καὶ διανέμονται εἰς κηφήνας, ἢ εἰς ἐξώνησιν συνειδήσεων διατίθενται, πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς κυβερνώσης φατρίας.

Εἰς τοιαύτην δὲ ἀθλίαν εὐρίσκειται κατάστασιν ἡ συγκοινωνία, ὥστε μόλις ἀρχίσῃ ὁ χειμῶν, καὶ τὰ ταχυδρομεῖα ἐπὶ ἐβδομίδας ἐνίοτε καθυστεροῦσιν.

Ἐντεῦθεν προέρχονται καὶ αἱ καθ' ὁδὸν ληστροπραξίαι, ἐπισυμβαίνουσαι εἰς τε τοὺς διαβάτας, ἐστ' ὅτε καὶ εἰς τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους.

Οἱ πολῖται, ἐλλείψει συγκοινωνίας, δυσκολεύονται νὰ μεταφέρωσι τὰ προϊόντα αὐτῶν πρὸς πώλησιν ἀπὸ τόπου εἰς τό-

πον, οὗ ἕνεκεν μεγάλως ζημιοῦνται, οἱ δὲ χωρικοὶ οὐδέποτε δυνατόν εἶνε νὰ ἐκπολιτισθῶσι, διότι ἐλλείπουσι τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, δι' ὧν νὰ δύνανται νὰ ἐρχονται εἰς ἀδιάλειπτον συνάφειαν μετὰ τῶν κατοίκων τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων.

Ἡ γεωργία, ἡ πηγὴ αὕτη τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐδαιμονίας, εὐρίσκειται εἰς τὰ σπάργανά της. Οἱ λεγόμενοι πολιτικοὶ ἡμῶν, ἐκτὸς τῆς ἀπορήτου φορολογίας, οὐδεμίαν ἄλλην περὶ αὐτῆς πρόνοιαν ἔλαβόν ποτε. Οἱ δὲ δυστυχεῖς γεωργοὶ ἀναγκάζονται νὰ ἀροτριῶσι τοὺς ἀγροὺς τῶν μετὰ τὸ ἀροτρον τοῦ Ἡσιόδου. Ἄλλ' οὐδ' ἐφρόντισαν νὰ ἐξασφαλίσωσι καὶ τὴν παραγωγὸν ταύτην τάξιν οἱ χρηστοὶ πολιτευόμενοι ἐκ τῆς ἀσυνειδησίας τῶν τοκογλύφων.

Καὶ σπεύρουσι μὲν οἱ δύστηνοι οὗτοι γεωργοὶ, ἀλλὰ τοὺς καρποὺς αὐτῶν συγκομίζουσι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἢ κυβέρνησις, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ τοκογλύφοι.

Ὀυδεμίαν εὐρίσκει προστασίαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως ὁ δύστηνος γεωργός. Διὰ μίκρην τυχὸν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλὴν του ἀπάγεται παρὰ τῶν εἰσπρακτόρων καὶ χωροφυλάκων, τῶν φοβερῶν τούτων μαστίγων τῆς γεωργικῆς τάξεως, εἰς τὰς φυλακάς, ἐκπλειστηριάζονται οἱ ἀροτῆρες αὐτοῦ βόες καὶ τὰ πενιχρὰ οικιακὰ σκεύη καὶ ρίπτεται εἰς τὸν ἀφανισμόν, ἐνῶ ἄλλοι μεγαλοφειλέται τοῦ δημοσίου μένουσι παντελῶς ἀνενόχλητοι καὶ ἐντροφῶσιν.

Ἡ παιδεία, ὁ φαεινὸς οὗτος φάρος, δι' οὗ ὁ ἄνθρωπος ὁδηγεῖται εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν καλῶν ἔργων, ἐξευγενίζεται καὶ μανθάνει τὸν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀληθῆ προορισμόν του, ἢ παιδεία, λέγομεν, θεωρεῖται παρὰ τῆς κυβερνήσεως ὡς τι ἐπουσιῶδες καὶ ἀνάξιον προσοχῆς.

Ἄνθρωποι ἄγεστοι παιδείας, ἄμοιροι νόος καὶ ἥκιστα ἠθικοὶ διέπουσιν ἤδη τὰ τῆς παιδείας.

Τὸ τῆς ἐκ-παιδεύσεως ὑπουργεῖον ἐνῶ εἶνε τὸ σοβαρότερον καὶ σπουδαιότερον καὶ δεῖν νὰ διευθύνηται παρ' ἀνδρὸς πολυμαθοῦς, νοήμονος, σοφοῦ καὶ ἐναρετοῦ, ὡς εἰς πάντα τὰ ἔθνη, οἱ παρ' ἡμῖν φατριάρχαι τὸ κρίνουσιν ὡς ἀνάξιον λόγου, διὸ ἐκλέγουσιν ἐκ τῆς πολιτικῆς αὐτῶν ὑποστάθμης τοὺς μᾶλλον ἀγγραμμάτους, ἀνικάνους καὶ ἀχρήστους καὶ διορίζουσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο.

Διὰ τοῦτο βλέπομεν μετὰ λύπης νὰ παύωνται οἱ καλλίτεροι καθηγηταί, ὡς ὁ καθηγητῆς τοῦ Β' ἐνταῦθα Γυμνασίου κ. Π. Κωνσταντινίδης παρὰ τοῦ κ. Αὐγερινού, ὅστις ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὄλην εὐδοκίμως ἐδίδασκε καὶ ἐφαίνετο λίαν χρήσιμος εἰς τε τοὺς διδασκόμενους καὶ τὴν πολιτείαν, διὰ τὸ εὐμέθοδον αὐτοῦ, τὸ φιλόπονον καὶ τὴν ἠθικὴν του ἀξίαν.

Ἡ ἡμιμάθει καὶ ἡ σφρέβλωσις τῆς ἠθικῆς καὶ θρησκείας εἶνε σήμερον τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἡμῶν σύστημα, ἐξ οὗ ἡ διαστροφὴ τῆς ἀληθείας, ἡ ἐκλυσις τῶν ἠθῶν καὶ ἡ πρὸς πᾶν ἔργον ἀνεπιτηδειότης.

Τὰ λοιπὰ εἰς τὸ προσεχές.

ΝΕΑ

Ποικίλα καὶ διάφορα.

— Ὁ Ναύαρχος Μιαούλης τέλος πάντων ἔφθασε σῶος καὶ ἀκέρατος. Ὁ Χοχάρτ πασᾶς ἄμα ἔμαθε τοῦτο διεμαρτυρήθη.

— Εἰς τὸ Γραμματικὸν τοῦ δήμου Μαραθῶνος ἀνεκαλύθησαν σπουδαῖαι ἀρχαιότητες. Θά φθάσῃ ἡμέρα ποῦ θά γίνωμε ὄλοι ἀρχαῖοι.

— Αἱ συνεδριάσεις τῆς ἐλληνοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς ἀνεβλήθησαν εἰς τὰς ἐλληνικὰς καλένδας.

— 'Ο ἀναμορφωτής Γ. Π. Λός ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ χωρὶς νὰ εἰσέρη κανεὶς πρὸς τὸν γαίτη. Ἰσως ἐπλεγμα εἰς τὴν Μελίτη διὰ τὴν ἐμπροσθέν τὸν ἀγγλιστὸν σπῆλον νὰ ἐκπλεύσῃ.

— Μετὰ τὸν ἀντιπροβλεπόντα φέρεται εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἡ *Μπαμπούλα*. Δὲν ἔχει ἔτι ἄλλο σπῆλον ὅσο; ὁ στόλος; μαζὶ νὰ ἔχουμε κανένα ταξιδιᾶ εἰς διαφόρους λιμῆνας τῆς Τουρκίας. Πάντοτε καλὸν εἶνε καὶ παρηγορητικὸν διὰ τοὺς ἀπαρτῆρας νὰ παίξουν καὶ αὐτοὶ τὴν ἑὶα κωμικὰ ὁμογενεῖς; ἢ ὅσα τῶν καλοῦ μαζ; τῶρα σπῆλον. Ἰππὸν ἐποχὴ πού ἐφώρῳζεν ὅλας ἡ ἐλπίς. Ἰππὸν ἐποχὴ πού ἐφώρῳζεν ὅλας ἡ ἐλπίς. Ἰππὸν ἐποχὴ πού ἐφώρῳζεν ὅλας ἡ ἐλπίς. Ἰππὸν ἐποχὴ πού ἐφώρῳζεν ὅλας ἡ ἐλπίς.

ἀκυρωθῆ ἢ ἐκλογὴ τῆς Βυρτανίας. Θὰ εἴη, φαίνεται, ὁ κ. Αεδοῦσης πολλὰς ἐνστάσεις. κρίμα δὲ, ὅτι ἔλαθε μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὰς ἀποστῆται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

— Ἐκ τῶν Κοινοπραξιών οὐδεὶς ἐγένετο τέλος πάντων συνδίακος, ἀπὸ ὅλους τοὺς πρέσβεις τῶν ἐπισημοῦν διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Μὰ τὴν ἀπερρίσταν δὲν εἶνε γνωστὸ, ἀλλὰ δὲν εἶνε μωδιὰ πού παίξουν, οἱ τούρκοι ἐπιτροπὸν μετὰ τοὺς ἰδιόους μαζ.

ΒΕΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

— Κατὰ τὴν τουρκικὴν ἐφημερίδα «Βακχίτ», τέσσαρα τάγματα τουρκικὰ εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὰ ὅποια πρόκειται νὰ διαλύσῃ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις, παρεκάλεσαν αὐτὴ νὰ μὴ τὰ διαλύσῃ πρὶν τελειώσῃ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα καὶ τὴν ἐξομοίωσιν, ὅτι δέον εἶνε νὰ ὑπηρετοῦν καὶ χωρὶς μισθῶ. Ἡ «Βακχίτ» δὲν μὰζ; λέγει ὅμως καὶ ἀπὸ ποίους θὰ τρέφονται τὰ τέσσαρα αὐτὰ γενναία τάγματα; Ἄπὸ τοῦ; Θεσσαλοῦ;

ΑΓΓΛΙΑ.

Ἐπειδὴ ὁ Βικονοτῆρ εἶδε ὅτι τὴν ἔχει στενὰ μετὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἐσκέθη διὰ νὰ βουλώσῃ τὸ στόμα αὐτῆς, ροβερίζοντας τὸν Σουλτάνο ὅτι θὰ τὸν κάμῃ καὶ θὰ τὸν δείξῃ, ἂν δὲν κάμῃ τὰς μεταρρυθμίσεις, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα λέγει ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου. Ὁ Σουλτάνος τὴν καταγίνεται νὰ τὰ κάμῃ, πρὸς χάριν τοῦ Βικονοτῆρ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Κακὰ μαντάτα. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Βάδινγκων τὰ φέρειν ζερβοδύματα καὶ δὲν στέκει καλὰ στὰ ποδάρια του. Ἄν τύχη καὶ πέση, ἀντίο μαστέλο Ἡπειροθεσσαλίαν.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐπειδὴ καὶ παραγγέλλει σκέπτεται νὰ παρακίτῃ, ἀλλ' ὁ Βιςμάκ τὸν ἐμποδίζει, διότι δὲν ἐπιθυμεῖ ἐν ὄψῃ αὐτὸς ζῆ νὰ γείνη ἄλλος αὐτοκράτωρ. Παράξενη ἰδέα.

ΙΤΑΛΙΑ.

Ἡ ἰταλικὴ ἐφημερίδα λέγων ὅτι ἡ καλλιτέρας λύσις τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος εἶνε νὰ τὸ ἀφήσουν νὰ λυθῇ μόνο του, ὅταν θὰ καταγορηθῇ τὸ κράτος τῆς Τουρκίας. Δὲν εἶνε ἀσχημὴ ἰδέα.

ΡΩΣΣΙΑ.

Ἡ ὤψιστος ἐφημερίδα ὑβάζουν τὸν Βικονοτῆρ ἐβραῖο καὶ τσιροῦτι, διότι εἰς ἕνα λόγον τοῦ ἐβραίου τὸν Ἑβραϊσμὸν καὶ τὴν ἐπέε ὅτι ῥοβερίζει νὰ κυριεύσῃ ὅλο τὸ κόσμον. Ἦραία ἕβρις.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ.

Μὰς πλάκωσ' ὁ χειμῶνας, καὶ ἀρχισε καὶ πάλι τὸ κρύο νὰ μὰς δέσνη μετ' ἀνάγκη μεγάλη. Ἀλλὰ ἐμὰς γὰρ τοῦτο καθόλου δὲν μὰς μέλει, ἄς βρέχη κι' ἄς χιονίξῃ ἐφέτος ὅσο θέλει. Δόξα τῷ Κουμουνδούρῳ, ἔχουμε σῶμα ν τ ο ὕ ρ ο.

Ἐκτὸς αὐτοῦ μὰς ἤλθε καὶ τόση εὐτυχία εἶναι γεμάτα ὅλα ποὺ κράτους τὰ ταμεῖα, κι' ἂν ἐξαφῆ μὰς σφίξῃ καμμιὰ μεγάλ' ἀνάγκη, εὐθὺς θὰ μὰς πιστώσουν οἱ φίλοι μας οἱ Φράγκοι. Αὐτὸ κι' ὁ βασιλεὺς μας τῶπε στοὺς βουλευτάς μας.

Τράχη, τρίχη, βροντοῦν ἢ τοσέπαις, καὶ ὅλοι σὰν ἰπποταῖς φοροῦμε νέας μὸδας κ ο σ τ ο ὀ μ και ρ α δ ι γ κ ὀ τ α ι ς. ἔχουμε νύκτα ἄμερα γεμάτο τὸ στομάχι, καὶ πού καὶ πού προσβάλλει τὴ μύτη μας συνάχι. Ἔτομα ζωὴ καὶ κότα τὴν εἶχαμε καὶ πρῶτα;

Καὶ θεάτρα ὠραία μὰς ἀνοιξαν καὶ τρία εἰς τοῦ ψυρῆ τὸ ἕνα, τὸ ἄλλο στὰ Χαιτεῖα, τὸ τρίτο, ποὺ μὰς δίνει ἐλπίδας μεγαλείου, ἐκεῖ κοντὰ στὸ Σταδῖο, στὸν δρόμο τοῦ Σταδίου. Ἐκεῖ οἱ Γκακωβάτοι, κι' οἱ νέοι Γσουτσουνάτοι.

Κοντὰ στὴς εὐτυχίαις ποὺ βλέπουν αἱ Ἀθηναίαι, τὸ ζήτημά μας τῶρα εἰς τὴν ἀκμὴ του εἶναι, κι' ἂν κάθεται ἡμέραις πολλῶν κ α κ α ρ ω μ ἔ ν ο, τὸ ἔσφιξ' ὁ χειμῶνας στὸ δρόμο τὸ καυμένο, κι' ὁ Βράϊλας δὲν ξέρει πῶς νὰ τὰ καταφέρῃ.

Ὅμως αὐτὸ δὲν πρέπει κανένα ν' ἀπελπίζῃ, καὶ κάθε ὄνειρό του χρυσὸ νὰ μηδεῖξῃ. Θὰ φύγῃ ὁ χειμῶνας, θάλθῃ τὸ καλοκαίρι, καὶ τότε τί θὰ γείνη ἕνας θεοδ' τὸ ξέρει. Λοιπὸν καὶ εἰς ὡς τότε γλεντᾶτε, πατριῶται,

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Ἡ Αὐστρία λέγει ὅτι τῆς ἀρέει ἡ Βοσνία καὶ ἡ Ἠρζεγοβίνη καὶ δὲν θέλει οὔτε τὴν Θεσσαλονίκην οὔτε ἄλλας πλείον ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας. Ζητεῖ δὲ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον νὰ στείλῃ εἰς τὴν Βοσνίαν ἕνα δεσπότη, ὁ ὅποιο; νὰ γνωρίζῃ γαλλικὰ, γερμανικὰ καὶ τουρκικὰ. Ὁ Πατριάρχης τῶρα καταγίνεται νὰ τὸν φθάσῃ.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Ὁ Σουλτάνος; τὰ ἔλασε καὶ δὲν εἰσέρει πλέον τί τοῦ γίνεται, ἀπεπάτισε δὲ νὰ ἐκδώσῃ ἕνα χάρτι γουμαγιόν, μετ' ὅπου νὰ ὑπόσκηται εἰς τὸν λαὸ του νὰ κάμῃ διαφόρους μεταρρυθμίσεις. Ὅσο δὲ τὰ χρέη, τὰ ἄρρησ νὰ τρέχουν ὅπως τρέχουν. Πρὸς τοῦτους ἐπειδὴ εἰς τὴν Πόλιν ψιθυρίζεται ὅτι θὰ γείνη ἐπανάστασις, εἶπον οἱ τούρκοι ὑπουργοὶ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους μαζ ὅτι εἶνε ἀνάγκη ν' ἀναβάλουν τὰς συζητήσεις εἰς ἄλλο καλλίτερο ἔτος. Ἔχουν δίκαιο.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ.

τῶν ἐν Κοινοπραξίᾳ συζητήσεων τῶν τουρκ. ἰλητῶν ἐπιτρόπων. Συνεδρίασις ἕκτη.

Ἀναγιγνώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Βράϊλας. — Εὐχαρίστως φέρο εἰς γνώσιν τῶν ἑξιοτίμων συναδέλφων ἡμῶν ὅτι ἡ κυβερνήσις μου παραδέχεται τὴν τελευταίαν δῆλωσιν αὐτῶν, καὶ μὰζ; παρήγγειλε ἵνα ἀρχίσωμεν τὰς συζητήσεις ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς.

Σαβῆτ-πασᾶς. — Διὰ τὴν εὐχαρίστον ταύτην εἶλησιν δὲν δύνامي, εἴμη νὰ ἐκφράσω τὴν βλαβεῖαν συγκίνησίν μου, διότι οὕτω τίθεται τέλος τέρμα εἰς τὰς ἀγόνους συζητήσεις.

Βράϊλας. — Ἐπὶ ταῖς λόγους τούτοις ἐγὼ τε καὶ οἱ συναδέλφοί μου σὰς ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας. Ἦδη εὐχαριστήθητε ἵνα ἀρχίσῃτε τὴν συζήτησιν.

Σαβῆτ. — Διὰ τὴν προτιμησιν ταύτην ἐγκαρδίως σὰς εὐχαριστοῦμεν, ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι κατὰ φυσικὸν λόγον πρέπει ἡμεῖς πρῶτοι ἵνα ἀρχίσῃτε, καθότι ἡμεῖς ἐνδιαφερόμεθα ν' ἀποδεί-

ξῆτε διατὶ προτιμᾶτε τὴν γραμμὴν τοῦ Πηνειοῦ καὶ Θουάμειος καὶ ὄχι ἄλλαν τινά.

Κουτουριώτης. — Νομίζομεν ὅτι ἀκριβῶς οἱ λόγοι ὑμῶν οὗτοι δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καλῶν εἰς ὑμᾶς, καθότι ὑμεῖς ἔχετε τὸ ἐνδιαφέρον ν' ἀποδείξῃτε τὰς ἐλλείψεις τῆς γραμμῆς ταύτης.

Σάβας-πασᾶς. — Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν ἐνστασιν ὡς πρὸς τὴν γραμμὴν τοῦ πρωτοκόλλου, ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀκούσωμεν διατὶ εὐρίσκετε αὐτὴν καλὴν.

Κουτουριώτης. — Ἀμείβομεν τὴν τιμὴν νὰ δηλώσωμεν εἰς τοὺς ἐντίμους ἡμῶν συναδέλφους, ὅτι αὐτοὶ ὄντως ἵνα ἴτα ἵνα ἐπιδείξωσιν ἡμῖν διατὶ εὐρίσκουσι τὴν τοῦ πρωτοκόλλου γραμμὴν καλὴν.

Σαβῆτ. — Ὑμεῖς; οὐδέποτε εἶπομεν τοῦτο, ὅρθον δὲ εἶνε ἵνα ἀρχωται τῶν συζητήσεων πάντοτε πρῶτοι οἱ αἰτούντες τι.

Κολοκωτρώνης. — Συμφωνῶ πληρέστατα μετὰ τοὺς λόγους τῆς Α. Β. καὶ φρονῶ, ὅτι ἡ ἀεροφρονιστὴ ἀπαίτησις, ὅπως ἀρχίσωμεν πρῶτοι οἱ ἠαρίζοντες τι, καὶ δηλώσωσι τί καὶ τί προτίθενται νὰ χρῆσιωσι.

Σάβας. — Ὅρθως, ἀλλ' ἀπὸ ἀκούσας παρὰ τῶν αἰτούντων τί αἰτοῦσι.

Βράϊλας. — Ὑμεῖς; δὲν ἔχομεν νὰ ζητήσωμεν ἄλλο τί, ἢ ὅσα ὀρίζει ἡμῖν ἡ τοῦ Βερολίνου συνθήκη, ὅτι εὐχαριστήθητε νὰ μὰζ; δηλώσῃτε ἂν στέργητε εἰς τὰς παραχωρήσεις ταύτας.

Σαβῆτ. — Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε παρεμπύπτον, καλὸν δὲ ἤθελον εἶσθαι, ἂν οἱ Ἕλληνες ἡμῶν συναδέλφοι διετύπων πρῶτοι τὰ ὅρια, ἅτινα αἰτοῦσιν, ὡς καὶ τοὺς λόγους δι' οὓς κρίνοσι αὐτὰ κατὰλληλα.

Βράϊλας. — Ἐκ τῶν λόγων τούτων τῆς Α. Β. εἰκάω ὅτι οἱ τούρκοι συναδέλφοι ἡμῶν θὰ εὐρίσκωσιν αὐτὰ ἀκατάλληλα, καὶ ὅτι θὰ ἔχωσιν ἄλλην τινα γραμμὴν ἢ μὰς διαγράψωσι λοιπὸν ταύτην.

Σαβῆτ. — Πρὶν τοῦτο συμβῆ, ἀνάγκη ν' ἀκούσωμεν πρῶτον τὰ προτερήματα τῆς γραμμῆς τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου.

Κολοκωτρώνης. — Ἡμεῖς στέργομεν αὐτὴν εἴτε καλὴν εἴτε κακὴν.

Σάβας. — Εἰπέτε λοιπὸν ἡμῖν διατὶ εὐρίσκετε αὐτὴν καλὴν ἢ κακὴν;

Κουτουριώτης. — Ὁ λόγος ὅμως ἀνήκει εἰς ὑμᾶς κατὰ προτίμησιν.

Σάβας. — Τοῦναντίον εἰς ὑμᾶς; μᾶλλον.

Σαβῆτ. — Ὡς συμπεραίνω, τὸ ζήτημα εἶνε εἰς ν' ἀρχίσῃ πρῶτος ὁ λόγον ἐρ' ὃ προτείνομεν ἵνα διαλύσωμεν τὴν συζήτησιν, ὅπως εἰς τὴν ἐλευθερομένην καθαρίσωμεν τὸ ζήτημα τίς πρῶτος θὰ λάβῃ τὸν λόγον.

Κολοκωτρώνης. — Πολλὸ ἔρθω. Αὐταῖ ἡ συνεδρίασις.

Περὶ φυλλοξήρας.

Ὁ κ. Γ. Νικολαΐδης προτείνει τὴν φυλλοξήραν ἢ φυλλοξήραν, ὡς ἄλλοτε ἔγραφα ἀκολουθίας τὸν Ὀφρανόβην ἀγραμμάτως, νὰ μετνομάσωμεν φυλλοφθόρον ἢ φθοροφυλλον, ἢ φυλλοξήριδα ἢ ξηριδόφυλλον ἢ φυλλοκαταστροφίδα ἢ φυλλοφάγον. Φρονῶ ὅτι τὸ ὀρθότερον ὄνομα εἶνε διὰ τὸ ἐντομὸν τὸ, παμοροφυλλοτρόφωσαν

ἢ τραχικὸν ἐντομὸν ξηρένον φύλλα ἢ τέλος φυλλοτροῦσαν ἢ ἄλλως βλαστοπόρουσαν, καθόσον τὸ θηρίον τοῦτο ὀνομάζεται καὶ παρὰ τοῦ Στράβωνος ἐκ τῆς ρίζης ἐκ τῆς βίσεως, ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

Π. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ.

Δόδοιαι καὶ ψαρύνια.

Κύριε Διευθυντὰ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐδομεν τὴν Ἀστυνομικὴν διάταξιν, δι' ἧς ἀπαγορεύεται ἡ καταστροφὴ τῶν πτηνῶν παντός γένους καὶ εἶδους, ὡς ἐπιζημιῶν οὕσης τῆς θήρας αὐτῶν εἰς τὴν γεωργίαν. Καλῶς, ἀλλὰ αἱ κουτσουλῆρες καὶ αἱ κολοσοῦρες, κ. Διευθυντά, καθὼς καὶ αἱ δόδοιαι καὶ ψαρύνια, αἵτινες φθαῖρουσι τοὺς ἀγρούς διὰ τῶν κουτσουλισμάτων των δὲν εἶνε δίκαιον νὰ θηρεύωνται ὑπὸ τῶν δυνασίων κυνηγῶν; Λοιπὸν διάταξον τὴν ἐξαιρέσιν αὐτῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Ἐκ Ζακύνθου, 10 Ὀκτωβρίου 1879.

Ἀγαπητὴ Ἀριστοφάνη.

Ἄν καὶ πολλὸ ἀργά, μ' ὅλα ταῦτα καλὸν κρίνω νὰ σοῦ γράψω ὀλίγα διὰ τὴν πανηγυρικὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Τρικοῦπη, ἥτις μετ' ἔκαμε μεγίστην ἐντύπωσιν.

Ἄμα ἐφάνη τὸ φέρον αὐτὸν ἀμύρολιον, αἱ κωδιονοκροσῆσαι, οἱ πυροβολισμοὶ καὶ αἱ ζιτωκραυγαὶ ἐπλήρουν τὸν ἀέρα. Μετὰ τὴν ἀπόβασιν τοῦ πληθοῦ λαοῦ εἰς τὴν παρλίαν πλείον τῶν 5,000 ὑποδέχθησαν αὐτὸν μετ' ἀνεκπράστοιο ἑνθουσιασμοῦ καὶ ζητωκραυγῶν καὶ τὸν ὠδήγησαν εἰς τὴν λέσχην τῆς Ἀδειφώτης καὶ κατόπιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Φοῖνικος, εἰς τὸν ἐξῶ τὴν τοῦ ὁποίου ἐξέλιθον ὁ κ. Τρικοῦπης ἀπήγγειλε σύντομον λόγον κατὰλληλον εἰς τὴν σπυρηνὴν ἐλευθερὴν πολιτικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔφερε τὸ ἔθνος ὁ Κουμουνδούρος.

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ μερικοὶ ὀπαδοὶ τοῦ κόντε Ρώμα, δηλαδὴ καμμιὰ τρακοσαριά, οἱ ὁποῖοι πρῶτον καὶ πίονον ἀπὸ τὰ πλοῦτη αὐτοῦ, ἄρχισαν νὰ κινῶν τὰ μανδύλια εἰς τὸν ἄερα καὶ νὰ φωνάζουν ζήτω τοῦ κόντε, ὁ ὅποιος ἐμπαινεσθῆναι εἰς τὴν ταρτασίτσα του καὶ ἐκουνοῖταν ὡς μαργιόνετα, ἢ καραγκιόζης.

Μετὰ μεσημβρίαν ὁ κ. Τρικοῦπης μετὰ τοῦ κ. Λομβάρδου ἐξῆλθον εἰς περιπάτον, πλῆθος δὲ λαοῦ πλεον τῶν ἐξ ἑκατῶν ἐσυνώδευσαν αὐτοὺς, τὰ δὲ ἄνη καὶ τὰ κουφέτα ἀπὸ τὰ παραθύρα ῥιπτόμενα παρίστων λαμπρὸν θέαμα. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ περιπάτου τοῦ κ. Τρικοῦπη, μερικοὶ λούστροι ἐπῆραν ἄρον ἄρον τὸν κόντε Ρώμα καὶ τὸν ἐγύριζαν εἰς τοὺς δρόμους ζιτωκραυγάζοντες ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐνῶ ἐκεῖνος ὁ βλάκας ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν του τοὺς ἐπετοῦσε χαρτονομίσματα εἰς τὸν ἄερα.

Τοιαυτὴ ὑπήρξεν ἡ ἐν Ζακύνθῳ ἐνθουσιώδης τοῦ κ. Τρικοῦπη ὑποδοχή, ἥτις εἶθε νὰ ἦνε προάγγελος καλλιτέρου μέλλοντος.

ZAKYTHINOS.

Ἐκ Πατρῶν τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1879

Φίλε Ἀριστοφάνη!
Ὁ ἐξ Ἀστακοῦ Τσουράπης πρέπει νὰ παύσῃ

διεργόμενος τὴν ὁδὸν Παραλίας χαρτενίζομενος μετὰ τῆς Μ. διότι καμμιὰ ὥρα θὰ πάθῃ, δι' ἣν ἐπαθε τὸν περὶνὸ χειμῶνα, τὸ δὲ Καραντοσουραπῆκιον παρακαλεῖται νὰ μὰζ; εἴπῃ πῶθεν ἡγόρασε τὰ ὀρεῖα ἐκεῖνα γάντια μετὰ τὰ ὅποια πηγαίνει εἰς τὸ θέατρον, διότι ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ προμηθευθῶμεν τὰ ἴδια.

Παρακαλεῖται ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας καὶ πάλιν νὰ μὰς κάμῃ τὴν χάριν νὰ σηκώσῃ ἐκεῖνα τὰ υποκαίμενα, τὰ ὅποια κατοικοῦν ἀπέναντι τῆς οἰκίας Παπαθάνου καὶ ὅλων τῶν νύκτα χαλοῦν τὴν ἡσυχίαν τῆς γειτονίας.

Ὁ κ. ποῦ δὲν ξέρετε εὐαρεστήθη τέλος πάντων νὰ διαρῶσῃ τὴν γέφυραν τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνῶν, ἀλλὰ δὲν μὰζ; λέγει ὅτι εὐαρεστήθη νὰ διορθώσῃ καὶ τὰ καρεδάκια ποῦ ξέρει;

Καὶ τι λυκομαντοῦρο προχθῆς εἰς τὸ θέατρον πετοῦσαν κουφέτα καὶ μπουκέτα, ἄκουσα δὲ ἕνα νὰ λέγῃ ὅτι θὰ πετάξῃ ἀπανάκια εἰς τοὺς Στρούμπτου τὰ μουτάκια, διότι ἀπ' αὐτὸν ἐδόθη ἡ καίτια, ὅστε κάμει καλὰ ὁ κύρ ὑπαστυνόμος ν' ἀπαγορεύσῃ τὰ τοιαῦτα διὰ νὰ μὴ ἔχομεν τραβάλα.

Ἐρωτῶμεν τί γίνονται αἱ 15 χιλ. δρ. αἱ ὁποῖαι εἰσεπράχθησαν διὰ τὸ νεκροταφεῖον, μὴ ἔδαπανήθησαν καὶ αὐταὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους;

XAMENO ΚΟΥΡΟΥΠΙ.

ΧΟΒΑΡΟΧΑΝΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Ξενοφῶντος Κυριαῆ καὶ Σας.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1879.

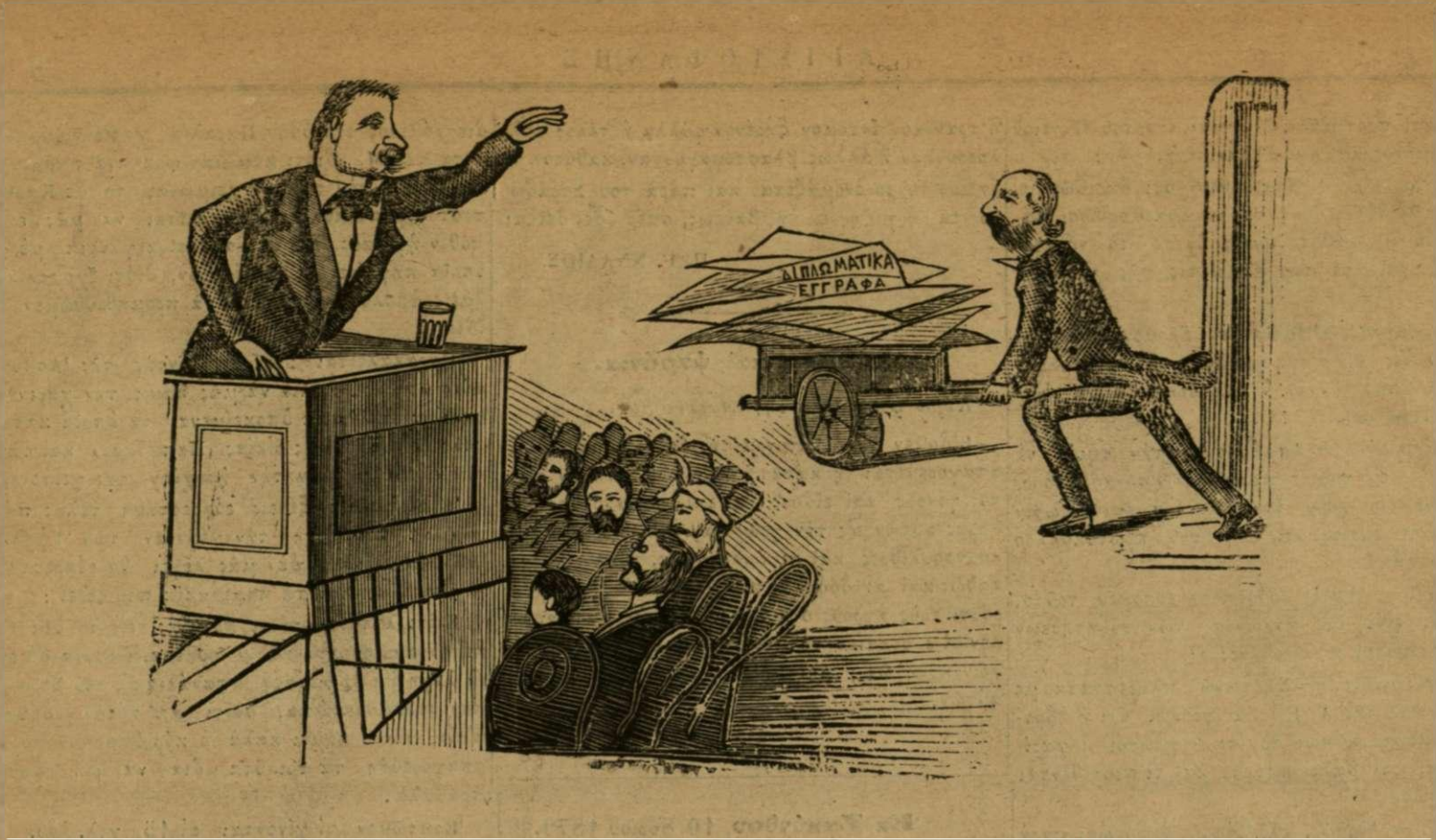
Μετοχαι	Τρέχουσα τιμὴ
Ἐθνικῆς κλεπτοκραπέζης.	33,333
Γενικῆς λαθρογερμιστικῆς τραπέζης.	141
Τραπεζικῆς γυμνοποικτικῆς πίστωσης.	100
Ναυτικῆς τραπέζης ὁ Σκυλοπίνχτης.	71 1/2
Μεταλλουργείων τῆς Σούφρας.	71
Ἑλληνικῆς σουφροποικτικῆς εταιρίας.	0
Ἐταιρίας Σκοταερίου.	0
Ἀμμαντικῆς εταιρίας.	0
Δολιευτικῆς εταιρίας ὁ Χαύτας.	0
Σιδηροδρόμου Μουφλουζίας.	0
Κλεψιάς.	0
Ναυτικῆς τραπέζης τοῦ Φούντου.	0
Καταστρεπτικῆς τραπέζης τὸ Βουλιαγμα.	0

Ἐθνικαὶ ὁμολογίαι.

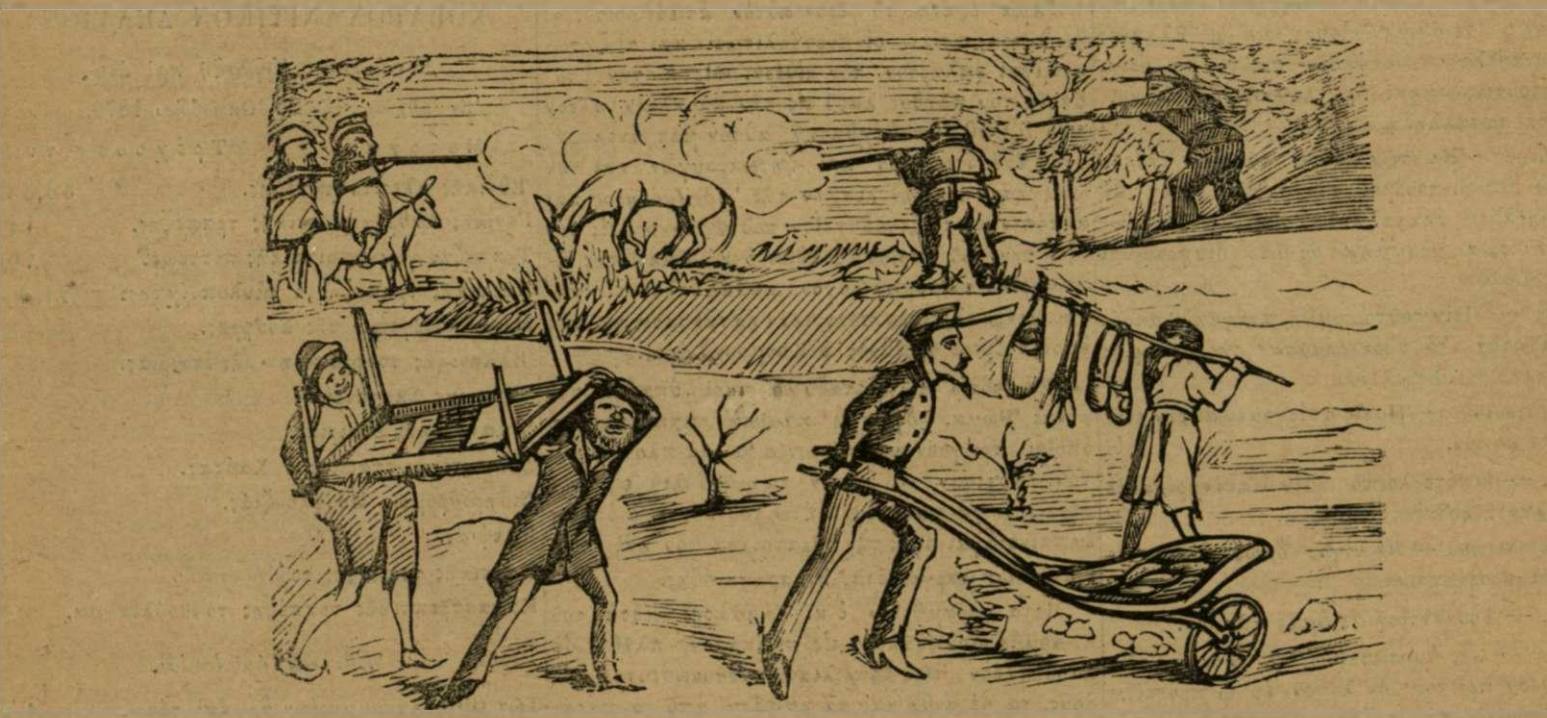
Τῶν 000 ἑκατομμυρίων δρ. ἐπὶ τόκῳ.	1/2
» » » » » »	0
Τῶν 00 ἑκατομ.	1/0
Τῶν 0 » » » » » »	0/0
Τῶν + - × » » » » » »	0/0
Τῶν 0 + 0 » » » » » »	0/00

ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ὁ κύρ Νικ. Γιαν. πνευματοπώλης παρακαλεῖται νὰ συμμαζεύσῃ ὀλίγο τὸν γυναικιδελφὸ του Γεώρ. Μικραχί. διότι ἀπ' αὐτὸν θὰ γείνουν σκάνδαλα εἰς τὴν κοινωνίαν, μάλιστα ὁ Κώστας Νικ. . . νὰ δίδῃ μίαν ὥραν τὴν ἡμέραν τοῦ νεο-ὕπαλλῃλου

Κουμουνδοῦρος. — Εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα κεῖται ἡ σωτηρία μου. Ἴδου, λάβε φῶς, κύριε Ἰακωβάτε, καὶ ἔπειτα κρέμασέ μας ὡς ζητεῖς.

ΟΙ ΚΥΝΗΓΟΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Δηλοῦμεν καὶ πάλιν ὅτι διατριβαὶ ἀφορώσαι γυναικεῖα πρόσωπα δὲν δημοσιεύονται, πολὺ δὲ περισσότερον ὅταν αὐταὶ ἀποβλέπουσι γυναῖκα τῆς ἐσχάτης διζυθοῦρας.

* *
 Ὁ κ. Σταῦρος Μυνδοῦβαλος ἐνοικιάζει τὴν

βελᾶδα του, ὃ δὲ ἐπιθυμῶν αὐτὴν ἄ: ἀπευθυνθῆ πρὸς τὸν κ. Ἰλίαν Παναγιωτόπουλον.
 Γ. Σ.

* *
 Ἐφίκετο τὴν Κυριακὴν ἐκ Μεσολογγίου εἰς σπανός, τὸν ὁποῖον παρακαλοῦμεν νὰ συλλάβῃ ἢ ἀστυνομία ὡς παραβάτην τοῦ περὶ σπανῶν φόρου (σπανιάτικα). Ὁ κύριος οὗτος σπανός ἔνε

λαθρεμπόριον τῆς μεγάλῃς ἐταιρείας τῶν σπανῶν, τὴν ἐδρεύουσαν ἐν Μεσολογγίῳ.
 ΜΟΥΝΤΖΟΥΡΗΣ.

* *
 Τὴν διατριβὴν ἣν ἔρριψεν ἐν τῷ κιβωτίῳ τὸ «Περάρτημα τοῦ Ζιζανίου», ἀτυχῶς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δημοσιεύσωμεν. Τὸ «Ζιζάνιον» πρὸς ἀναπλήρωσιν ταύτης ἄ: ρίψῃ ἄλλην ἀπλήρωτον. Τὸν Μουγκάτην τὸν ἐλησιμόνησε ;